

od wartości zakupionego w ciągu roku podatkowego surowca rybnego zł		%
od nadwyżki ponad	do	
	600.000	3,3
600.000	900.000	5,5
900.000	1.200.000	8,3
1.200.000	1.500.000	11,5
1.500.000	1.800.000	13,3
1.800.000		15,0

2) przy dokonywaniu przerobu powierzzonego surowca rybnego na zlecenie jednostek gospodarki uspołecznionej:

od kwoty wypłaconej w ciągu roku podatkowego za przerób surowca rybnego zł		%
od nadwyżki ponad	do	
	800.000	2
800.000	1.000.000	5
1.000.000	1.500.000	7
1.500.000		10

2. Stawki ryczałtu określone w ust. 1 pkt 1 od wartości surowca rybnego zakupionego w okresie od czerwca do sierpnia obniża się o 30%.

3. Stawki ryczałtu określone w ust. 1 pkt 2 od kwot wypłaconych za wędzenie szprotów powierzonych w okresie od października do maja obniża się o 30%.

4. Przez kwotę wypłaconą za przerób (ust. 1 pkt 2) rozumie się także zapłatę za dodane przez rzemieślnika opakowanie (skrzynki).

§ 5. Ryczałt od przychodów z przerobu określonego w § 4 ust. 1 pkt 1 rzemieślnik oblicza, wypełniając odpowiednie rubryki książki zakupionego i powierzzonego surowca rybnego, oraz wpłaca w ratach miesięcznych do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, przedstawiając książkę w tym terminie organowi podatkowemu w celu potwierdzenia prawidłowości obliczenia i wpłaty ryczałtu.

§ 6. 1. Ryczałt od przychodów z przerobu określonego w § 4 ust. 1 pkt 2 oblicza i pobiera jako płatnik jednostka gospodarki uspołecznionej przy każdej wypłacie należności, na podstawie przedstawionej przez rze-

mieślnika książki zakupionego i powierzzonego surowca rybnego, wypełniając odpowiednie rubryki książki.

2. Pobrane w danym miesiącu kwoty ryczałtu płatnik jest obowiązany przekazać na rachunek budżetu właściwego dla organu podatkowego w terminie do dnia 5 następnego miesiąca.

3. Płatnik jest obowiązany prowadzić ewidencję pobranych kwot ryczałtu oraz równocześnie z przekazaniem tych kwot do budżetu złożyć organowi podatkowemu wykaz, w którym określa imię i nazwisko rzemieślnika, jego adres, sumę wypłaty i kwotę pobranego ryczałtu.

§ 7. Rzemieślnicy opłacający ryczałt są zwolnieni od obowiązku prowadzenia ksiąg i składania zeznań podatkowych.

§ 8. Rzemieślnicy opłacający ryczałt są obowiązani zawiadomić organ podatkowy o zmianach powodujących powstanie obowiązku podatkowego na ogólnych zasadach nie później niż w dniu powstania tego obowiązku, zwracając jednocześnie książkę zakupionego i powierzzonego surowca rybnego. W tym samym terminie rzemieślnicy ci są obowiązani założyć właściwe księgi (podatkowe, handlowe).

§ 9. 1. Rzemieślnicy opłacający ryczałt tracą prawo do tej formy opodatkowania i są obowiązani do opłacania podatków obrotowego i dochodowego na ogólnych zasadach za cały rok podatkowy w razie:

- 1) wprowadzenia w błąd organu podatkowego przez podanie we wniosku danych niezgodnych ze stanem faktycznym, powodujących nieuzasadnione przyznanie ryczałtu,
- 2) powstania w ciągu roku podatkowego okoliczności uzasadniających obowiązek podatkowy na ogólnych zasadach,
- 3) nieprzedstawienia w terminie organowi podatkowemu książki zakupionego i powierzzonego surowca rybnego lub stwierdzenia przez ten organ nierzetelnego prowadzenia tej książki.

2. W wypadku określonym w ust. 1 kwoty wpłacone tytułem ryczałtu zostaną zaliczone na poczet zobowiązań podatkowych, ustalonych na ogólnych zasadach.

§ 10. 1. Stawki ryczałtu, określone w § 4 ust. 1 pkt 1, ustala się w roku podatkowym 1982 w wysokości 3,3% od wartości zakupionego w ciągu tego roku surowca rybnego.

2. Terminy płatności ryczałtu, określone w § 5 i § 6 ust. 2, za miesiąc styczeń—kwiecień 1982 r. przesuwa się do dnia 15 maja 1982 r.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie od roku podatkowego 1982.

Minister Finansów: M. Krzak

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 kwietnia 1982 r.

w sprawie opodatkowania przychodów osób duchownych.

Na podstawie art. 9 pkt 1 i 2, art. 18 ust. 3 oraz art. 38 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111), art. 7

ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 339, z 1976 r. Nr 40, poz. 231 i z 1980 r. Nr 27, poz. 111) oraz art. 4

ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osoby duchowne osiągające przychody z opłat stuly i innych opłat otrzymywanych w związku z pełnionymi funkcjami opłacają od tych przychodów podatek dochodowy w formie ryczałtu, na zasadach określonych rozporządzeniem.

§ 2. 1. Roczne stawki ryczałtu wynoszą:

1) od przychodów proboszczów:

w parafii o liczbie mieszkańców		zł.
powyżej	do	
	1.000	1.560
1.000	2.000	3.000
2.000	3.000	4.800
3.000	4.000	6.600
4.000	5.000	7.800
5.000	6.000	9.200
6.000	7.000	9.920
7.000	8.000	11.200
8.000	9.000	11.880
9.000	10.000	12.600
10.000	12.000	13.800
12.000	14.000	15.240
14.000	16.000	15.840
16.000	18.000	17.280
18.000	20.000	18.600
20.000	30.000	19.440
a ponadto*od każdego tysiąca mieszkańców ponad 20.000		720
30.000		26.640

2) od przychodów wikariuszy:

w parafii o liczbie mieszkańców		jeżeli siedziba parafii znajduje się:		
powyżej	do	na terenie gminy lub miasta o liczbie mieszk. do 5.000 zł	w mieście o liczbie mieszkańców	
			powyżej 5.000 zł	powyżej 50.000 zł
	3.000	1.200	1.800	1.800
3.000	5.000	1.800	3.600	4.200
5.000	8.000	2.000	3.960	4.640
8.000	10.000	3.320	5.280	5.960
10.000		3.440	5.520	6.240

2. Liczbę mieszkańców przyjmuje się według stanu na dzień 1 stycznia roku podatkowego.

§ 3. 1. Wikariusze lub inni duchowni pełniący czasowo funkcje proboszczów opłacają ryczałt według stawek określonych w § 2 ust. 1 pkt 1.

2. Osoby duchowne kierujące jednostkami kościelnymi posiadającymi samodzielną administrację w wy-

dzielonej części parafii (wikariaty eksponowane, kuracje, lokacje itd.) opłacają ryczałt według stawek określonych w § 2 ust. 1 pkt 1. właściwych dla liczby mieszkańców tej części parafii; proboszcz parafii opłaca w takim wypadku ryczałt według stawki odpowiadającej liczbie mieszkańców, zmniejszonej o liczbę mieszkańców wydzielonej części parafii.

3. Rektorzy i inne osoby duchowne kierujące jednostkami kościelnymi posiadającymi samodzielną administrację bez wydzielonej części parafii, a także katecheci, opłacają ryczałt według stawek określonych w § 2 ust. 1 pkt 2 dla parafii o liczbie mieszkańców do 3.000, w zależności od siedziby kierowanej jednostki lub miejsca zatrudnienia.

4. Osoby duchowne nie pełniące funkcji proboszczów, wikariuszy, rektorów i katechetów, które osiągają przychody wymienione w § 1 (z misji, rekolekcji, opłat — stypendium za odprawianie mszy oraz innych posług religijnych) i zgłoszą obowiązek podatkowy w podatku dochodowym, opłacają ryczałt według stawek określonych w § 2 ust. 1 pkt 2 dla parafii o liczbie mieszkańców do 3.000, w zależności od miejsca zamieszkania.

§ 4. Właściwy organ podatkowy odpowiednio obniża stawki ryczałtu, o których mowa w § 2 ust. 1, jeżeli liczba wyznawców na danym terenie stanowi mniejszość w ogólnej liczbie mieszkańców.

§ 5. Osoby duchowne opłacają ryczałt bez wezwania w równych ratach:

- 1) kwartalnych, jeżeli roczna kwota ryczałtu nie przekracza 12.000 zł — w terminie do dnia 7 następnego miesiąca po upływie kwartału, a za czwarty kwartał — do dnia 29 grudnia roku podatkowego,
- 2) miesięcznych, jeżeli roczna kwota ryczałtu przekracza 12.000 zł — w terminie do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, a za miesiąc grudzień — do dnia 28 grudnia roku podatkowego.

§ 6. 1. W razie rozpoczęcia wykonywania funkcji w ciągu roku podatkowego ryczałt za pierwszy miesiąc ustala się w pełnej wysokości należnej za ten miesiąc, chyba że wykonywanie funkcji rozpoczęło po dniu 15 tego miesiąca.

2. W razie zaprzestania na stałe wykonywania funkcji w ciągu roku podatkowego i zgłoszenia tego organowi podatkowemu, ratę ryczałtu za ostatni miesiąc wykonywania funkcji pobiera się w pełnej wysokości należnej za ten miesiąc, chyba że zaprzestanie wykonywania funkcji nastąpiło przed dniem 16 tego miesiąca.

3. W razie przerwy w wykonywaniu funkcji trwającej dłużej niż jeden miesiąc i zawiadomienia o tym właściwego organu podatkowego w ciągu 3 dni od rozpoczęcia przerwy nie pobiera się ryczałtu za pełne kalendarzowe miesiące przerwy.

§ 7. 1. W razie zmiany miejsca wykonywania funkcji w ciągu roku podatkowego osoba duchowna obowiązana jest w terminie 7 dni zawiadomić o tym organy podatkowe właściwe według dotychczasowego i nowego miejsca wykonywania funkcji oraz podać dane niezbędne do ustalenia wysokości ryczałtu według nowego miejsca wykonywania funkcji. Obowiązek zawiadomienia dotyczy również odpowiednio osób, których charakter wykonywanej funkcji ulega zmianie w ciągu roku podatkowego.

2. W wypadkach określonych w ust. 1 organ podatkowy, ustalając wysokość ryczałtu za okres do końca roku podatkowego, stosuje odpowiednio przepis § 6 ust. 1.

§ 8. Osoby duchowne opłacające ryczałt zwolnione są od obowiązku składania zeznań podatkowych o wysokości osiągniętego w roku ubiegłym dochodu ze źródła przychodu objętego ryczałtem. W razie osiągania przez te osoby dochodów z innych źródeł, dochody te podlegają opodatkowaniu na ogólnych zasadach; do dochodu osiągniętego z tych źródeł przychodów stosuje się stopę podatku odpowiadającą dochodowi osiągniętemu także ze źródła objętego ryczałtem.

§ 9. 1. Osoby duchowne mogą zrzec się opłacania ryczałtu i opłacać podatek dochodowy na ogólnych zasadach, zawiadamiając o tym właściwy organ podatkowy w terminie 7 dni od otrzymania decyzji w sprawie zastosowania ryczałtu.

2. Osoby duchowne opłacające podatek dochodowy na ogólnych zasadach obowiązane są prowadzić księgę podatkową według ustalonego wzoru. W razie zrzeczenia

się opłacania ryczałtu w ciągu roku podatkowego obowiązek założenia księgi podatkowej powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zrzeczenie się opłacania ryczałtu.

§ 10. 1. Osoby duchowne zatrudnione w kuriach i innych jednostkach organizacyjnych diecezji (archidiecezji) oraz seminariach duchownych, osiągające także przychody, o których mowa w § 1, mogą od tych przychodów opłacać podatek od wynagrodzeń, pod warunkiem że przy wypłacie wynagrodzenia podawane będą wysokość osiągniętych przychodów podlegających opodatkowaniu łącznie z wynagrodzeniem za pracę.

2. Pobraną kwotę podatku jednostki organizacyjne określone w ust. 1 obowiązane są, jako płatnicy, przekazać do budżetu właściwego dla organu podatkowego.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie od roku podatkowego 1982, z tym że termin płatności rat ryczałtu za miesiące stycznia—kwiecień 1982 r. ustala się na dzień 15 maja 1982 r.

Minister Finansów: M. Krzak

97

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 kwietnia 1982 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie stosowania ulg podatkowych z tytułu inwestycji.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 45, poz. 230) oraz art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 45, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 1975 r. w sprawie stosowania ulg podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. z 1975 r. Nr 46, poz. 257 i z 1978 r. Nr 11, poz. 50) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 pkt 2 wyraz „pensionatach” zastępuje się wyrazami: „usług hotelarskich”;
- 2) w § 2:
 - a) w ust. 2 skreśla się wyrazy: „na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”;
 - b) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Przepisy ust. 1—5 stosuje się odpowiednio do samochodów ciężarowych, samochodów dostawczych i ciągników, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1975 r. w sprawie ulg podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. z 1975 r. Nr 46, poz. 244, z 1979 r. Nr 21, poz. 121 i z 1982 r. Nr 11, poz. 86), zwanego dalej „rozporządzeniem Rady Ministrów.”;

3) w § 3 ust. 1 pkt 1 skreśla się wyrazy: „budynku lub lokalu”;

4) w § 4 ust. 1 w zdaniu pierwszym skreśla się wyrazy: „budynku lub lokalu”, a w zdaniu drugim po wyrazie „budynku” dodaje się wyrazy: „(innego obiektu budowlanego)”, wyrazy zaś: „(Dz. U. Nr 38, poz. 229)” zastępuje się wyrazami: „(Dz. U. z 1974 r. Nr 38, poz. 229 i z 1981 r. Nr 12, poz. 57)”;

5) w § 5 ust. 2 skreśla się wyrazy: „budynku (lokalu)”;

6) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Przepisy § 3, § 4 ust. 1 i 3 i § 5 stosuje się, odpowiednio w wypadkach określonych w § 1 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów, z tym że do wniosku o przyznanie ulg inwestycyjnych podatnik dołącza sporządzone przez organizację samorządu społeczno-zawodowego zestawienie wydatków na budowę pawilonów, odpisy dowodów (rachunków) stwierdzających wysokość tych wydatków oraz zaświadczenie tej organizacji stwierdzające wysokość udziału podatnika w ogólnej sumie nakładów na budowę pawilonów.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: M. Krzak

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3;
 Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71
 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Wydano z polecenia Prezesa Rady Ministrów
 w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.